

"Det är inte som att heterosexuella män går runt med erigerad penis hela dagarna, bara för att hälften av de möter råkar vara av honkön". Oskar Sternulf vågar driva en aning med den stereotypa gayrollen. FOTO: STAFFAN LINDBOM

Oskar Sternulfs första egenskrivna monolog både bränner och engagerar, skriver BLT:s kulturredaktör Elin Thornberg.

En brännande gestaltning

TEATERMONOLOG

Komma ut

Av: Oskar Sternulf

Regi: Conny Hoberg

Lallaroller: Oskar Sternulf

Arr: Stolta föräldrar

Urpreniär på Karlskrona konsthall 28/5

Att komma ut är vardag för alla de som inte råkar sitta med den normativa heterosexualiteten. Jag har själv blivit utkommen till av några av mina bästa vänner. Och jag minns nervositeten i blickarna. Vad kommer hon att säga? Rädslan att någon ska förskjuta en, vågra umgås med en, de måste sitta djupt inne i varje hbtq-persons inre. Att det är så kan göra mig

förbannad. Varför ska en sexuell läggning vara så viktigt för andra människor att godkänna egentligen, när det inte påverkar dem?

Värst är det att berätta för familjen, det är ju de människorna som betyder allra mest. Människorna som har tagit hand om en i hela ens liv, som brytt sig, som tagit strider för en. Och nu ska de få bestämma om de vill fortsätta göra det baserat på en enda grej – deras barns sexuella läggning.

Det är idiotiskt. Men en sanning, tyvärr.

Urpreniären av Oskar Sternulfs första egenskrivna monolog "Komma ut", inspirerad av både hans eget liv och av intervjuboken "Komma ut" av Anders Öhrman, är därmed laddad redan från första

Oskar Sternulf är en mästare på att gestalta mänskliga känslor så att de både bränner och engagerar.

stund. Föreställningen handlar om en kille som heter Andreas. Svensk. Ganska snygg, och bög.

Oskar Sternulf är ensam på scenen med en stol, ett par glasögon och en papperslapp som enda rekvisita. Med små medel tar han publiken genom berättelsen med både humor och svärta. Hans spelstil är nedtonad, men effektiv. Oskar Sternulf är en mästare på att gestalta en berättelse så att den

både bränner och engagerar. Han rör sig med lätthet – då och då riktigt underhållande – mellan känslouttryckarna och från en sekund till en annan han han gått från behärskat lugn till skriande sorg – och tillbaka igen. Här finns inga överdrivna teatergester – istället en slags intensiv vardaglighet som är nog dramatisk i sig.

"Komma ut" är en angelägen pjäs. Inte bara för att den handlar om ett viktigt ämne, utan för att den vågar hålla sig relativt odramatisk. Ingen i familjen eller vänskaran förskjuter Andreas, en moster kör honom visserligen till akuten för att råda bot på hans "bögighet", men till och med där – bland främlingar – får han stöd. Det är skönt att se att de flesta faktiskt är smarta

nog att inte låta en sexuell läggning spela så där fruktansvärt stor roll.

Därför ser jag Oskar Sternulfs monolog som något mer än bara en "komma ut"-berättelse. Den visar också att det har hänt en hel del i Sverige på 50 år. Förhoppningsvis går vi mot en värld där det där med sexuell läggning inte ska behöva kommas ut. Där det är okej oavsett hur man väljer att leva sitt liv.

Ska jag ändå klaga lite, så gör jag det på lokalen. Hela föreställningen spelades nedanför den upphöjda scenen på Konsthallen, med en stor Karlskrona pride skylt bakom sig. Den intima känslan, som Oskar visserligen är bra på att gestalta ändå, gick om intet för de som satt längst bak i stolsraderna.

ELIN THORNBERG